

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 1

Ple del Parlament

VIII legislatura / Setè període / Dijous, 17 de desembre de 2009

Ple del Parlament

Presidència

del M. H. Sr. Ernest Benach i Pascual

Sessió núm. 67, segona reunió

SESSIÓ NÚM. 67.2

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a ***. Presideix el president del Parlament, acompanyat

dels vicepresidents primer i segon, la secretària primera i els secretaris segon, tercer i quart. Assisteixen la Mesa la secretària general i el lletrat major / la lletrada Sra. *** i el lletrat Sr. ***.

de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per la secretària general, el lletrat major, la lletrada Sra. *** i el lletrat Sr. ***.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de tot el Govern /

Al banc del Govern seuen el vicepresident del Govern, els consellers d'Interior, Relacions Institucionals i Participació, d'Economia i Finances, de Governació i Administracions Públiques, de Política Territorial i Obres Públiques, la consellera de Justícia, els consellers d'Educació, de Cultura i Mitjans de Comunicació, la consellera de Salut, el conseller d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural, la consellera de Treball,

el conseller d'Innovació, Universitats i Empresa, la consellera d'Acció Social i Ciutadania, i el conseller de Medi Ambient i Habitatge.

El president

Es reprèn la sessió. Atès que s'ha... Es reprèn la sessió, estava dient.

Ampliació de l'ordre del dia

Atès que ha complert tots els tràmits preceptius, en conformitat amb l'article 72.3 del reglament i d'acord amb la Junta de Portaveus, els proposo l'ampliació de l'ordre del dia en el sentit d'incloure, a primera hora de la tarda, el debat i votació del dictamen de la Comissió del Síndic de Greuges sobre el Projecte de Llei del Síndic de Greuges i de les esmenes subsegüents al dictamen del Consell de Garanties Estatutàries. En qualsevol cas, començaríem el debat en funció de l'ordre del dia. I també els proposo la inclusió de la proposta de resolució sobre la situació creada per l'anunci del tancament del centre productiu de Lear a Roquetes, que també l'incorporarem a l'ordre del dia en funció del desenvolupament del debat pressupostari. Podem acceptar aquestes propostes? (*Pausa.*) Doncs, queda fixat així l'ordre del dia.

Projecte de Llei

de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2010 (tram. 200-00071/08)

I anem per al serè, que és el debat i dictamen de la comissió d'Economia i Finances i Pressupostos sobre el Projecte de Llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2010.

El debat s'iniciarà amb la defensa de les esmenes reservades i el posicionament dels grups parlamentaris, per ordre de major a menor. Té la paraula en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, l'il·lustre senyor Jordi Turull.

El Sr. Turull i Negre

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats. El nostre Grup Parlamentari ha presentat i manté totes les esmenes, un volum molt important de les esmenes, l'objectiu i la vocació de les quals no és un altres que intentar donar un tomb, un canvi radical al que es desprèn d'aquests pressupostos, ja que a judici nostre no serveixen per afrontar la greu i delicada situació de crisi actual.

Els pressupostos són la traducció en xifres econòmiques de les polítiques previstes, però també són la imatge fidel de quin Govern tenim, quina és la seva aptitud i quina és la seva actitud enfront la situació actual. Amb el que hem llegit del pressupost, escoltat, analitzat, en tots els debats que hi ha hagut en les diferents comissions ens ratifiquem encara més en les nostres esmenes, sabedors, però que el problema ja no rau estrictament en aquesta o en aquella partida i prou, sinó també en les actituds que les informen. Per això creiem que cal un tomb radical en molts ordres. Què és el que hem constatat i el pressupost d'avui que discutim ho evidencia i que nosaltres no compartim? Doncs, sobretot, vuit grans aspectes i vuit grans principis.

En primer lloc hem constatat que aquests pressupostos estan inspirats per allò de «Què hi farem, això és el que hi ha i no dóna per més». I això que al juliol ens van dir que ens havia tocat la grossa amb el nou sistema de finançament acordat. Ara amb els números és quan es veu que allò va ser pura gesticulació, pura fugida endavant per dissimular una renúncia, allò que per llei validada pel poble de Catalunya ens pertocava. Hem passat de dir que era el millor sistema del finançament d'allò que deia aquell «del món mundial» a dir –com ho va fer, en aquest cas, el conseller Huguet al debat de pressupostos al seu departament, consta a l'acta– a dir que el nou sistema de finançament servia només per parar el cop. I ahir vam veure en el debat que vam tenir ahir, com servirà no per parar el cop, sinó per tapar forats amb sort per culpa dels seus excessos durant molts i molts anys. I per això més d'un i de dos consellers en comissions ens han dit que és cert que hi falten coses de primer ordre però que això és el que hi ha i no dóna per més.

En segon lloc hem constatat –i el pressupost que avui discutim ho evidencia– l'anar cadascú a la seva com a criteri. Un Govern compartimentat, cap transversalitat, ni concretada ni –marca de la casa– defensada. Cap fil roig que mirant [#] les

presentacions de les diferents conselleries fossin coincidents. L'Acord estratègic n'és el paradigma. El que hauria de servir, ser l'eix vertebrador per al canvi del model productiu i recuperació econòmica ni es compleix –m'hi referiré després– ni es tradueix en una aposta clara que informi de manera transversal el conjunt del Govern. Referències o d'esquitllada o a resposta o a instància dels grup de l'oposició. Cadascú a la seva, cadascú a allò seu i prou. No hi ha partitura, es toca d'oïda i això per fer front a la situació actual és letal.

En tercer lloc hem constata que en aquests pressupostos com sense cap mena de rubor s'expliquen com objectius i compromisos els mateixos que surten any rere any sense que s'hagi fet res. Llegint les memòries que acompanyen els pressupostos dels anys 2007, 2008, 2009 i aquestes del 2010, són innumerables els compromisos que ja en podríem dir que són un clàssic; que vol dir que surten any rere any com a novetat a fer, com a compromís i la veritat és que no s'acaba fent res. Exemples, els que vulguin de la nova Llei de finances públiques a la nova Llei del finançament del transport públic, de la nova Llei de la biodiversitat i el patrimoni natural a la nova Llei de sindicatura de comptes, de la nova Llei de caça a multitud de plans i programes que van sortint sempre en aquelles presentacions tan fastuoses, però que cada any es van repetint. Ens han explicat durant masses anys que farien les mateixes coses sense que s'hagi fet res de res de moltes d'aquestes que, hi insisteixo, surten cada any. I entendran, per tant, que nosaltres a tot això hi donem be poca o nul·la credibilitat. Hem trobat, per tant, als pressupostos allò que és marca de la casa de aquest Govern que és l'abisme entre les paraules, els anuncis i els fets.

En quart lloc, hem constatat en aquests pressupostis allò del que també n'«adoleix» tant i tanta aquest Govern: I és que vostès, senyors del tripartit, es pensen que per aprovar una llei, quan està aprovada, per aprovar una norma la realitat es transforma automàticament sense fer res més. Que un cop aprovat, sols cal celebrar-ho i publicitar-ho i allò ja funcionarà i s'aplicarà sol. I deuen pensar que sense diners, sense partides i sense estar-hi a sobre la realitat es transforma automàticament. Aquí, el cas més paradigmàtic és, per exemple, la Llei d'educació, la nova Llei d'educació, però també hi ha la Llei d'urbanitzacions; però també tota l'extensió que marca la mateixa Llei de la dependència; però també els compromisos que marca i que obliga

la llei, per exemple, en el finançament de les universitats, etcètera. On són els recursos per a l'aplicació real i efectiva d'aquestes lleis que tan s'han anunciat, que tanta importància hi han donat? No hi són. I han de pensar que també genera un sentiment de frustració a molts col·lectius que havien dipositat moltes esperances en aquestes noves normatives. Que per això vostès deien que les feien.

En cinquè lloc, hem constatat en aquest pressuposts que els números reals que hi consten –els números– no tenen a veure amb la venda i publicitat que dels mateixos n'ha fet el Govern. No són uns pressuposts que prioritzin ni serveixin per canviar el model productiu i sortir de la crisi. No són uns pressuposts socials que abordin i facin front a les conseqüències socials de la crisi. I no són uns pressuposts austers que facin que el Govern prediquin amb l'exemple. No permeten impulsar un nou model productiu i sortir de la crisi, per què? Doncs, molt evident; perquè, per exemple, pel que fa a l'Acord estratègic, aquest any 2010 hi haurà una rebaixa del 25,8 per cent respecte als pressuposts de l'any 2009. Aquest 2010 es destinaran 2.339 milions d'euros menys a l'Acord estratègic, fet que desmunta –al nostre entendre, de manera contundent– que sigui una de les prioritats d'aquest pressupost. I es retallen recursos, en què?, en infraestructures, en inversió. Es retallen recursos en competitivitat empresarial; es retallen recursos en qualitat de l'ocupació. I així hem de sortir de la crisi? I pel que fa als indicadors de compliment dels cent dos grups de mesures que hi ha a l'acord, només quinze –de cent dos només quinze– compleixen els indicadors previstos. Si anem desgranant més, per dins, els números del pressupost, programes que són prioritaris en l'acord estratègic veuen com parteixen retallades en pressuposts. Per exemple, retallen les partides destinades a disponibilitat i abastament d'aigua, a carreteres, infraestructures ferroviàries, logística, societat de la informació. Ordenació i promoció del sòl i edificacions de sols industrials i de serveis rebaixen un 46,7 per cent; suporta a l'agroindústria, energia, tot això rebaixen. I amb aquesta política de rebaixar aquestes partides hem de sortir de la crisi? Al nostre entendre, evidentment que no. I hem de canviar el model productiu? Evidentment que no. Per això diem que no serveixen aquests pressuposts per canviar i millorar el model productiu. I no són uns pressuposts socials per molt que ho vagin dent i ho vagin repetint «erra que erra». No són uns pressuposts socials. Perquè, a més a més

d'algunes coses que ja m'hi he referit, a més a més, en aquests pressupostos – números en mà –, per exemple, veus com els ajuts per a les famílies amb fills d'entre zero i tres anys per segon any consecutiu no s'incrementen. I això no és bo i menys ara. Els ajuts complementaris per les persones vídues no s'incrementen respecte l'any anterior i és queden als quaranta-cinc euros. És la primera vegada que succeeix. I això no és bo, i menys ara amb la situació actual. L'indicador de renda de suficiència de Catalunya s'actualitza en un 1 per cent, percentatge ridícul si volen que al final s'acosti –s'acosti– al salari mínim interprofessional. I això no és bo, i menys ara. El programa d'atenció primària a la salut es redueix un 1,6 per cent. I això no es bo, i menys en la situació actual. Els recursos destinats a l'habitatge cauen un 23,8 per cent. I això no és bo, i menys ara. Per no parlar dels continus problemes que apareixen al desplegament de la Llei de la dependència; derivats tant de la manca de recursos, però també de la mala gestió per part dels Govern, que provocarà –com molt bé va dir el diputat Cleries– que l'únic dret garantit per aquesta llei serà el dret a esperar-se. Per tant, no serveixen aquests pressupostos per abordar les greus conseqüències socials d'aquesta crisi. I no són uns pressupostos austers. Cauen els ingressos per impostos més d'un 20 per cent i, en canvi, la despesa corrent augmenta un 5,2 per cent. Pel que fa a personal en concret, si fem una comparació en termes homogenis –en termes homogenis– que és el que se'ns va demanar, l'increment és concretament de 4917 persones més, el que suposa un increment net del 2,2 per cent. I ni molt menys –i ni molt menys– són tots mestres mossos i metges. El tripartit diu que es congela el sou dels alts càrrecs i del tot el personal directiu, però en canvi creix la partida de sous d'aquest personal un 3 per cent. Això vol dir o que incrementa el sou o

Fitxer 2

...posant més. I per acabar-ho d'adobar, per si n'èrem pocs, el pressupost contempla la creació de més estructura, de més i noves empreses públiques tan peculiars com Remodelacions Urbanes S.A., Autometro S.A. o Viatges de Muntanya S.A., etcètera, situant en més de 224 entitats, entre organismes, empreses, societats, consorcis i

fundacions. Un tema que la Sindicatura de Comptes fa temps que està alertant que s'hauria d'anar justament en la línia contrària, és a dir, a reduir tota aquesta dispersió. Per no parlar de la dificultat del que seria el control parlamentari, el control polític pel que fa a aquestes polítiques.

I segueixen sense estar-se'n de res d'allò que és prescindible. Aquí ja, en el pressupost, hem vist un aspecte molt divertit, no? Diu, per exemple, tot el tema d'estudis i informes, baixa per exemple d'un departament o d'una direcció general un milió dos-cents mil euros, però després incrementa la partida un milió dos-cents mils euros d'altres treballs fets per externs, no? No se n'estan de res, i volen confondre, i aquest també és un tema que el tripartit i el Govern tripartit hi juga molt, però nosaltres evidentment ho hem d'evidenciar, confonen en dir: «han incrementat les partides d'aquesta política o de l'altra política. Però quan desgranes, veus que això no es tradueix que han incrementat per més servei directe a la persona, per més prestació directa a la persona. Perquè en molts casos l'increment d'aquesta partida, d'aquesta secció, correspon al que seria engreixar més l'estructura de l'administració en ella mateixa, i no pas a serveis o prestacions directes a la gent.

Per tant, números en mà, Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya en mà, no dossiers de presentació en mà, aquests pressupostos ni prioritzen el canvi productiu, ni són socials, ni són austers. Això sí, si alguna prioritzen, si alguna despesa enguany destaca per sobre de qualsevol altra per ella mateixa, és la vinculada a l'endeutament. Aquesta sí que és la gran novetat i prioritat del seu increment. Jo crec que el president de la Generalitat, quan va dir que de cada tres, un euro es dedicava a polítiques socials, crec que es va equivocar, perquè és de cada tres euros, un es dedica a tema d'endeutament.

I en sisè lloc, hem constatat, i el pressupost que avui discutim ho evidencia, que aquest Govern, com diu aquell, pensa i creu que més enllà del Nus de la Trinitat no cal un esforç inversor. Les xifres evidencien el model de país i la concepció d'equilibri territorial que té el tripartit: el de la Catalunya postal, el de la Catalunya de cap de setmana, no? Un Govern i un pressupost que situa el 68 per cent, el 68 per cent de totes les inversions de Catalunya, les concentra a l'àrea metropolitana. El 68 per cent

de totes les inversions. El 2003, que els agrada tant comparar, era el 48,5. El 68 per cent de totes les inversions de Catalunya, a l'àrea metropolitana. I no pas a tota l'àrea metropolitana, ni a tot l'àmbit metropolità.

I per tant, es castiga, perquè no han parat de perdre pes, es castiga a nivell d'inversió les Terres de l'Ebre –tant que en parlen, sobretot en campanyes electorals–, baixa la inversió a les Terres de l'Ebre; al Camp de Tarragona baixa molt; a les comarques gironines; a l'Alt Pirineu i Aran, i també d'una manera molt desproporcionada baixa la inversió a les comarques centrals de Catalunya.

Fins a quinze comarques, el 2010, el 2010 fins a quinze comarques rebran menys que el 2003, havent-hi el doble de pressupost. I a moltes d'elles es va repetint any rere any. L'Alt Camp, L'Alt Empordà, l'Alt Urgell, l'Alta Ribagorça, el Bages, el Baix Camp, el Baix Penedès, el Garraf, el Gironès, l'Osona, el Pallars Jussà, el Priorat, la Ribera d'Ebre, el Ripollès, la Segarra, i la meua comarca, que tot i estar dins de l'àmbit metropolità, el Vallès Oriental, reben menys el 2010, i no és pas l'única vegada, que el que rebien el 2003. 1.800 milions d'inversió l'any 2003, més de 3.000 milions l'any 2010. i rebran menys el 2010 que l'any 2003. El mateix passa amb la Val d'Aran. Com si tota aquesta gran part del territori no tingués ni necessitats ni reptes de futur. Com si a ells no els afectés la crisi i no els calguessin inversions. Aquesta és la resposta i el seu compromís amb aquests territoris. La resposta a l'impacte de la crisi, per exemple, de Lear per part del Govern és invertir menys a les Terres de l'Ebre. Aquesta és la seva dinàmica. Aquests són els fets. Aquests són els números. El tall gros de la inversió, el tall gros per la metròpoli, i els ossos i les engrunes, per a la resta del país. I per tant, uns pressupostos que fomenten el desequilibri territorial tan descaradament, mai podran tenir el nostre suport.

En setè lloc, hem constatat, i el pressupost i tota la seva tramitació, que avui arriba al darrer debat ho ha evidenciat d'una manera claríssima, no? I és una altra marca de la casa. I és la improvisació com a criteri, i com a resultat de tenir un Govern dividit i enfrontat públicament en qualsevol tema que esdevé important. Dividit, per exemple, en la seva concepció dels ingressos, dels tributs. Què hem de dir del que representa i del que suposa un tema tan important com l'impost de successions? Què hem de dir-

los nosaltres, que no s'ho hagin dit entre vostès? Què hem de dir-los? S'ho han dit tot. El president de la Generalitat, evidentment, en temes d'aquest calat, importància i divisió, ni hi és ni se l'espera. Però el vicepresident ha parlat molt clar, dient que una part del tripartit, i per tant una part del Govern, no s'ha assabentat que el mur de Berlín fa vint anys que ha caigut i que el cinema ja és en color. Però és que són justament aquests els que s'han endut el gat a l'aigua, i per tant felicitats, senyors d'Iniciativa, no? Per tant, ha guanyat en l'impost de successions i donacions la concepció aquella d'aquells que no s'han assabentat que el mur de Berlín fa vint anys que ha caigut i que el cinema ja és en color, i no són paraules meves –Déu me'n guard–, són paraules del vicepresident d'aquest Govern.

Per tant, quines garanties té aquest pressupost, amb aquesta manera de fer que no hi surt, es veu, el resultat final d'aquest tribut? Estem parlant d'una partida que, el dossier en mà, hi han més de 800 milions d'euros. Ahir, a corre-cuita, hi ha un acord. Per tant, aquest càlcul d'ingressos ja no deu servir, no?

Per tant, rigor i serietat del document que avui es proposa aprovar, doncs cap. Improvisació i frivolitat total. Tant en els ingressos com també en les despeses. Ahir i avui van anunciant a bombo i plateret un acord social contra la crisi. Però escolti, és que en aquest document que volen aprovar avui, és que no hi ha ni una sola referència; però és que no hi ha ni una sola partida. Però no se n'adonen vostès, amb el que estan dient aquests dies, des de que han presentat els pressupostos, fins a quin punt porten aquesta frivolitat i improvisació de tot plegat? Si estan convertint el debat dels pressupostos en una comèdia. Si el més important no hi consta. Si el més important de la Llei d'acompanyament no hi consta. Se n'adonen? Ni una referència a aquest acord tan important que vostès diuen, ni una partida. Què passarà? Que ens quedarem una altra vegada amb això, amb un anunci, amb una signatura, amb una foto, molt bé; però pensant-se que això, a partir d'aquesta signatura, això ja es transforma automàticament, que no hi calen diners, que no hi calen recursos, etcètera.

Per tant, exactament què és el que estem aprovant avui? Quan ho canviaran? A partir del 2 de gener? Per això nosaltres diem, de la poca credibilitat, de la improvisació, i que el debat pressupostari se'ns demana... A més se'ns demana: «volem un debat

d'alçada». Però com hem de fer un debat d'alçada? Primer, que no el fa el tripartit. Segon, si ens estan canviant els números mentre estem discutint els pressupostos. Si els anuncis més importants de l'any aquí no hi consten. I se'ns demana un debat d'alçada? No, per favor. Vostès hauran aconseguit, com en moltes coses, un dels debats més importants de l'any com és el debat de pressupostos acabi esdevenint una comèdia i una farsa.

I en vuitè lloc, i per acabar i a tall de síntesi, però que relliga amb tot això: hem constatat –i el pressupost regalima per tot arreu, i nosaltres evidentment ens hem de basar en el que diu el pressupost, en el que han dit els consellers en els diferents debats que hem tingut–, aquest pressupost el que evidencia és que desprenen claríssimament molta resignació i cap reacció. Resignació davant la gravíssima i delicada situació econòmica actual, i cap mena de reacció important. Cap mena de reacció amb majúscules. I així ens va, i així ens pinta que ens anirà. Els països que ja es comencen a passejar pels brots verds són aquells que van reaccionar, que no van esperar res dels altres, i que conscients que o ells es treien les castanyes del foc o ningú ho faria per ells, van reaccionar i van actuar. Aquí a Catalunya, en canvi, el Govern afronta la solució de manera molt diferent. Aquí la solució de la crisi és com aquell que va al túnel de rentat. Almenys així ens ho va dir i ens ho va explicar de manera solemne aquí el president de la Generalitat no fa massa dies. Va dir, la seva conclusió, la seva actitud davant d'això, va ser: «vam ser els últims a entrar a la crisi, i serem els últims a sortir-ne». Llavors, és clar, hom entén com estan concebuts aquests pressupostos: estan fets i pensats per passar l'estona a la cua fins que ens toqui tanda, si és que ens en toca. El pressupost pensat com a pur tràmit, que s'ha de passar com es pugui. El pressupost pensat per cobrir les necessitats i capricis del Govern, o dels partits del Govern en un any electoral, i no pas pensats en les necessitats, en les ambicions, en els reptes de la gent i del país, en un any de greu crisi econòmica, amb greus conseqüències socials.

Aquesta, senyores i senyors diputats, és la síntesi, i aquest és el gran dèficit, no sols d'aquest pressupost sinó també, per extensió, evidentment, per a aquest Govern. I per això, senyor president, senyores i senyors diputats, mantenim totes les nostres

esmenes, perquè la reacció superi la resignació i, sobretot, l'ambició superi la contemplació.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Té la paraula per defensar les esmenes del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya l'il·lustre senyor Josep Enric Millo.

El Sr. Millo i Rocher

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats. Estem avui en el tram final del debat del pressupost de la Generalitat de Catalunya per a l'any 2010. Concretament, és el quart pressupost que debatem en aquesta legislatura, i cada un pitjor que l'anterior, per cert. És el darrer pressupost d'aquest Govern en aquesta legislatura. Penso que és el darrer pressupost d'una etapa, d'una etapa del que podríem anomenar com la segona etapa del tripartit, i penso també que serà el darrer pressupost d'aquest Govern tal com el coneixem avui, perquè en el proper Govern esperem trobar-hi persones diferents i partits diferents, també. Un pressupost que se'ns ha presentat amb un escenari amb més de sis-centes mil persones a l'atur, a Catalunya, amb una taxa de l'atur ratllant el 16 per cent, amb una caiguda de l'ocupació i de les afiliacions a la Seguretat Social que ha estat més forta a Catalunya que a la resta de l'Estat espanyol, amb més de cent mil autònoms que han plegat de treballar en el darrer any a Catalunya. Aquest és l'escenari en el qual se'ns ha presentat aquest pressupost. I davant d'aquest escenari, entenem que una bona, correcta i encertada política econòmica, pressupostària, hauria estat, per sortir de la crisi en què ens trobem, la d'un govern que fixés com a prioritats precisament lluitar contra aquesta situació.

Cal tenir molt clares, però, quines són els autèntiques prioritats per poder afrontar aquesta situació. I es necessita un govern fort, un govern sòlid, un govern cohesionat, per poder afrontar la situació; que sigui capaç de prendre decisions arriscades, i que impulsi les reformes estructurals necessàries. Però lamentablement no és aquest cas el que tenim a Catalunya. Nosaltres no tenim aquesta sort.

El pressupost és la principal eina, se n'ha parlat abans, que tenen els governs per impulsar les seves polítiques. Són la traducció econòmica de les seves prioritats. Però aquest Govern ha equivocat les seves prioritats i, en lloc d'afrontar la crisi, el que fa és agreujar-la any rere any, des del 2007 fins ara; cada any, pitjor que l'anterior.

Ens hem trobat amb la posició de sempre del Govern: negar la realitat, no acceptar cap proposta que li vingui de l'oposició; cap ni una. Per què? En una situació com aquesta, senyor conseller, fixar les prioritats i buscar el consens amb les forces de l'oposició hauria estat el millor servei a la societat; el millor. Per què no ho fan? Per què no ho han volgut fer? Vostès estan ofegant l'economia amb la seva política econòmica. I davant d'això, cal reaccionar abans que sigui massa tard. Potser no hi serem a temps, amb aquest Govern. El Govern tripartit ha presentat els pitjors pressupostos que es podrien fer per assolir el principal objectiu que té plantejada la societat catalana en aquests moments, que no és altre que sortir de la crisi. I avui tornarem a votar uns pressupostos que, lluny d'afavorir la recuperació econòmica, semblen dissenyats expressament per posar les coses encara pitjor. Sembla incompreensible. Es proposen no rebaixar els impostos de manera significativa, gastar més quan ingresem menys, incrementar el dèficit i el deute i, per tant i en conseqüència, incrementar i estendre l'atur a Catalunya.

Necessitàvem un pressupost per sortir de la crisi. Ja li ho vaig dir. Ens hem trobat amb un pressupost d'un govern que està en crisi. Un pressupost que ens apartarà de la recuperació econòmica i generarà encara més tancaments empresarials i més atur a Catalunya. Nosaltres li vam presentar en aquest Govern una esmena a la totalitat en el seu moment, i la vàrem defensar des d'aquesta tribuna. Fa un mes, d'això. I durant un mes, no hi ha hagut absolutament ni un sol canvi, ni una sola variació en l'orientació d'aquest Govern. Hi havien motius fonamentats per a aquella esmena: la manca de credibilitat de les previsions que fa el Govern, està ratllant la il·legalitat en la matèria d'estabilitat pressupostària i sanejament del dèficit públic; descontrol en el dèficit i el deute; hipoteca insostenible per a les futures generacions; manteniment de la pressió fiscal; mancat d'austeritat; erràtic en les prioritats; caiguda de les inversions; ineficaç en la lluita contra l'atur; perjudicial per a les famílies, i perjudicial per a les empreses i els treballadors autònoms.

En resum, rebutjàvem i rebutgem aquest pressupost perquè és un pressupost inviable i sense credibilitat. Presenta un dèficit desbocat i demostra manca d'austeritat. Manifesta la incapacitat per abaixar els impostos en termes reals, i és erràtic en les seves prioritats; la primera, lluitar contra l'atur. Li recordo que és el que està frenant encara ara la recuperació econòmica, i això, reconegut pels principals organismes internacionals: és la manca de crèdit. I l'excessiva demanda per finançar els elevats dèficits públics que afegeix més traves a la recuperació del crèdit del sector privat. El dèficit brutal de l'administració i l'increment del deute públic perjudica clarament les empreses que busquen aquest crèdit. Catalunya ha doblat el seu deute amb el tripartit i va camí de triplicar-lo en menys d'un any:

Fitxer 3

...els deures en tan sols tres anys de Govern tripartit, per situar-se a la ratlla de superar pràcticament els 30.000 milions d'euros de deute acumulat. És tracta sens dubte d'una hipoteca insostenible per a les futures generacions catalanes que en aquests moments suposa ja una càrrega de més de catorze mil euros a sobre de cada una de les famílies catalanes. És un pressupost mancat d'austeritat, no hi ha en aquests pressupostos un veritable esforç i una autèntica voluntat política per reduir la despesa de forma significativa alliberant recursos per reduir el dèficit, rebaixar els impostos i prioritzar la despesa productiva, no hi és. És un pressupost a més a més en el que cau la inversió. Els pressupostos de la Generalitat pel 2010 totes les despeses creixent menys les inversions reals, que cauen un 6,1 per cent. A part la inversió es concentra en un 70 per cent en l'Àrea Metropolitana, amb una claríssima visió d'equilibri territorial d'aquest Govern.

A més a més, amb una fiscalitat que resulta perjudicial per les famílies, per les famílies i per les Pimes, i pels treballadors autònoms, que no resolt, ni molt menys, amb el pacte vergonyant i ridícul que hem conegut ahir a la tarda al que han arribat amb Iniciativa per Catalunya Els Verds per rebaixar aparentment l'impost de successions i donacions amb una lamentable entrega per capítols que portaran diferents fases fins d'aquí un parell d'anys que els ciutadans comencin a notar una mica allò que avui els

estan explicant a través de determinats mitjans de comunicació que notaran ja a primers de l'any que ve, cosa que no és certa, no és certa. Amb polítiques actives d'ocupació insuficients, amb deficiències importants en matèries tan fonamentals i claus com la salut, l'agricultura, les despeses de personal, la despesa en l'acció exterior, el manteniment de la despesa innecessària i supèrflua, l'educació, la seguretat o la inexistència d'autèntiques polítiques de família.

El pressupost que necessita Catalunya és un altre, no és aquest, no és el que avui votarem en aquest Parlament i és un pressupost que podria ser possible perfectament, és un pressupost diferent, amb altres principis rectors, amb altres criteris que l'inspiressin, aprimant l'Administració, per exemple, racionalitzant la despesa administrativa, amb una autèntica política d'austeritat en la despesa, reduït el dèficit i el deute públic, baixant els impostos, prioritant la despesa productiva, incrementant la inversió, fomentant la creació de llocs de treball i mantenint la despesa social necessària.

Per tots aquests motius el nostre grup, el Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, va presentar en el tràmit corresponent 686 esmenes al pressupost, 686 esmenes fonamentalment a l'articulat, amb la finalitat de corregir dèficits i prioritats equivocades en tots i cadascun dels Departaments de la Generalitat. Els grups del tripartit no han considerat oportú votar-ne o aprovar-ne o negociar-ne o transaccionar-ne ni una sola, ni una sola de les 686 esmenes, perdó. No les puc detallar, evidentment totes i cadascuna d'elles, no és aquest el moment per fer-ho, ja les hem debatut en la comissió, però totes elles responen a uns objectius molt clars en cada una de les matèries i m'agradaria repassar-les sintèticament, perquè bàsicament responen a dos grans objectius. Per una part, encaminades a resoldre el desequilibri territorial d'aquests pressupostos, els quals estan totalment centrats en l'Àrea Metropolitana de Barcelona, cosa que per si sola no és dolenta, però que en aquest cas provoca que la resta de comarques catalanes perdin o quedin pràcticament oblidades. La manca d'inversió en el territori que permeti tenir més i millors infraestructures de tot tipus i alhora també permeti donar per part del Govern de la Generalitat més i millors serveis a les comarques que reben un tracte discriminatori. I

d'altra banda, encaminades també totes elles a atendre prioritats que han quedat desateses en el pressupost dels diferents Departaments que se'n presenta pel 2010.

En l'àmbit de la Política Territorial i Obres Públiques per la millora de les infraestructures viàries i ferroviàries de les nostres comarques. En aquest sentit tant desencallant temes pendents des de fa temps, com realitzant projectes nous, però del tot necessaris per la millora de la connectivitat dels nostres pobles i ciutats, així com una millora del transport de viatgers amb l'ampliació de les rutes actuals en algunes comarques, la creació de noves en d'altres, construcció de terminals d'autobusos, algunes per cert que ja haurien d'estar fetes, etcètera.

O en l'àmbit de l'economia, millorant els plans de dinamització comarcal en aquelles comarques on els efectes de la crisi han estat més devastadors, ajudes a empresaris i autònoms i foment i millora de les energies renovables i les seves infraestructures.

O en l'àmbit del treball, millorant i ampliant l'organització del Servi d'Ocupació de Catalunya a través de la creació d'oficines d'aquest servei que siguin realment eficients. Invertint realment en polítiques actives i dotant d'incrementos reals, adequats a l'increment de la situació d'atur que patim i no increments petits que no atenen realment a les necessitats.

O en l'àmbit per exemple de la innovació, de la universitat i de l'empresa, esmenes que hem presentat adreçades a fer incidència sobre aquells aspectes d'aquest Departament que tenen efectes sobre l'economia de Catalunya, sobre el turisme, sobre el comerç, sobre aquells elements que han de propiciar la transformació industrial de la societat actual, com la recerca, la innovació, les telecomunicacions, la societat de la informació i la internacionalització. En aquest Departament concretament ajudes al sector per exemple del suro, un sector molt important a Catalunya i molt especialment oblidat per aquest Govern.

En l'agricultura, millorant el sector, amb especial atenció i incidència als joves agricultors. Aviat ens trobarem amb un camp abandonat.

O en l'àmbit del medi ambient i l'habitatge, intentant propiciar una millora i reforçament de les xarxes de sanejament, millora de les infraestructures hidràuliques, recuperació

ambiental, millora de la neteja i el manteniment de les lleres dels rius i rieres de Catalunya, impuls i promoció de l'habitatge oficial tant de lloguer com de compra.

O en l'àmbit de la política interior, tan important, no?, incrementant el nombre d'efectius dels Mossos d'Esquadra i la millora de la xarxa d'infraestructures de les comissaries que hi han a Catalunya, necessaris per garantir la seguretat, prioritària per nosaltres, així com també la millora de la xarxa d'infraestructures i el nombre d'efectius del cos de bombers, també un element prioritari.

I en l'àmbit de la governació, amb millora per la millora de la xarxa de les comunicacions a través d'aconseguir el desplegament total i definitiu de la banda ampla i TDT i fibra òptica en totes les zones de Catalunya.

O la justícia, millorant la xarxa d'infraestructures judicials, els jutjats i les persones.

I en l'educació, l'àmbit educatiu, amb la millora dels recursos destinats a les escoles, en la lluita contra el fracàs escolar, en la millora de la formació professional, en l'impuls de l'ensenyament dels idiomes i sobretot millora de les infraestructures educatives, escoles bressol, etcètera. Increment del pressupost destinat als consells comarcals per les beques de transport escolar i menjadors que han estat congelades i fa que els consells comarcals no puguin ajudar a tots els ciutadans i per tant que aquests hagin de pagar una part d'aquests serveis que no haurien de sostenir.

O en l'àmbit de la salut, que és un Departament cabdal pel que fa a les polítiques i que malauradament any rere any perd pes en el conjunt del pressupost. Hem presentat un seguit d'esmenes amb una clara intenció de corregir les deficiències que pateixen els usuaris de la sanitat pública catalana i alhora pal·liar les diferències territorials, les diferències en la qualitat assistencial que depenen d'on visquin els pacients, incrementant per exemple el nombre de metges especialistes, pediatres, oftalmòlegs, psiquiatres i salut mental, reducció de les llistes d'espera, un tema cabdal, per intervencions, reducció dels terminis d'espera de les visites o la racionalització dels horaris quant a la duració de la visita i també a la millora dels serveis d'urgències, dels CAPS i la millora de la xarxa d'infraestructures sanitàries.

I també en l'àmbit de l'acció social. Hem presentat un paquet d'esmenes important per incrementar els recursos destinats al desplegament òptim de la Llei de la dependència la qual actualment pateix una manca de recursos molt greu i per tant el seu desplegament és desigual i molt deficient. Increment del nombre de places en centres de dia i residències per a persones de la tercera edat i per a persones discapacitades. Millora i creació de noves infraestructures socials en el territori, pisos tutelats, llars de residència, centres de dia, millora dels plans municipals d'immigració per ajudar als municipis que són els que tenen la dificultat més a prop cada dia.

Totes aquestes esmenes, resumides molt sintèticament en aquests blocs tenen una finalitat clara que és corregir la deficiència, l'error en les prioritats d'aquest Govern. I evidentment són possibles. Es poden criticar que representen increments de despesa, clar, són increments de despesa per recursos alliberats en una política diferent de la que ha fet aquest Govern. La nostra proposta és concreta i és viable i ho vàrem explicar i ho tenim analitzat i ho tenim estudiat. La nostra proposta consisteix a reduir el Govern, aprimar aquest Govern sobredimensionat, excessivament dimensionat com a conseqüència del necessari repartiment entre els tres partits que formen part d'aquest Govern. La nostra proposta consisteix en reduir el Govern de catorze a deu conselleries, de catorze a deu conselleries i passar el rasclat Departament per Departament, article per article, partida per partida amb totes aquelles despeses que en moments de crisi es poden reduir perfectament. I tot això suposaria un estalvi de 1.500 milions d'euros, amb quatre conselleries menys, passant el rasclat, com dic, a cada una de els partides. I amb 1.500 milions d'euros es pot baixar els impostos, es pot garantir la inversió productiva i es pot garantir el manteniment de la despesa social. Però això requereix un Govern amb voluntat autèntica d'aprimar l'Administració, de ser auster en la despesa i de modificar, invertir les seves prioritats, cosa lamentablement que no fa el Govern que actualment tenim.

Les nostres esmenes, com he dit, han estat totes rebutjades, en la comissió, evidentment. Aquest pressupost, segons la nostra opinió, agreujarà la crisi. Aquest pressupost crearà més atur i ens farà a tots més pobres, no perquè la voluntat del pressupost ho sigui, no penso que la voluntat del Govern sigui aquesta, no estic pas

dient això, sinó per l'error en la manera de fer aquest pressupost i per l'equivocació en la fixació de les seves prioritats i l'erràtica manera de gestionar-lo.

En resum, senyores i senyors diputats, senyor conseller, mentre la gent es manifesta al carrer tots aquests dies que ho estem veient com a conseqüència de la situació de crisi greu que pateixen i de la quantitat cada dia més gran d'expedients de regulació d'ocupació d'empreses que plantegen reduir les seves plantilles, mentre la gent es manifesta al carrer, com li dic, per no perdre el seu lloc de treball, el Parlament de Catalunya, la màxima institució catalana, avui, això sí, amb el nostre vot en contra, aprovarà un pressupost que dóna l'esquena a la realitat de les famílies i de les empreses catalanes i que s'apartarà irresponsablement del camí de la recuperació econòmica que és i hauria de ser i és l'únic objectiu que hauria de tenir en aquests moments aquest Govern, lluitar per anar en el camí de la recuperació econòmica, perquè la gent pugui tenir allò més preuat que és un lloc de treball, que és el que avui estan perdent.

Realment, senyor conseller, una llàstima, una verdadera llàstima que hagin perdut aquesta gran oportunitat que tenien de no fer el quart pressupost de la legislatura tan dolent, més dolent que els anteriors encara, i en canvi fer un pressupost que realment servís, que hagués servit per donar resposta als problemes que tenen els catalans i les catalanes en aquests moments. Però no perdem l'esperança, el Grup Parlamentari Popular Català té esperances en el futur, les solucions hi són, les solucions hi són, però les haurà de gestionar algú diferent. Arriba l'hora del relleu, nous temps, temps de canvis, són necessaris, cal un nou Govern i nosaltres estem preparats.

Gràcies, senyor president. Senyores, senyors diputats.

El vicepresident segon

Gràcies, il·lustre diputat. També per a defensar les esmenes del Grup Mixt té la paraula l'il·lustre diputat senyor Albert Rivera.

El Sr. Rivera Díaz

Gràcies, senyor president. Honorables consellers. Diputats i diputades. Defensarem l'esmena de Ciutadans en aquesta intervenció i també compartirem el portaveu

d'economia el nostre grup en aquesta mateixa intervenció. El primer que volem remarcar és l'actitud davant d'aquests pressupostos d'aquest Govern, actitud d'intentar arribar a acords amb l'oposició. Aquests dies que veiem fins i tot també en l'àmbit de tota Espanya intens per arribar a acords sobre la crisi, aquí no només no s'han fet intents, sinó ni tan sols s'ha escoltat la possibilitat d'arribar a cap acord amb aquest àmbit de pressupostos, per tant, diguéssim que l'actitud, que és important en l'àmbit en general, però sobretot en la política, doncs demostra que aquest Govern per cap manera vol acceptar esmenes, consells, pactes amb cap grup de l'oposició. És una forma de fer política absolutament obsoleta pels moments que vivim i per la situació de crisi econòmica que tenim. Ho hem defensat a Ciutadans en aquesta cambra, ho hem demanat a l'Estat i creiem que no podem sortir d'aquesta crisi anant cadascú a la seva, intentar posar-se medalles o recelant del que pugui proposar un grup diferent als que donen suport al Govern. Per tant, ja d'entrada aquesta actitud ens sembla del tot inadequada pel moment que vivim.

Marc econòmic, marc macroeconòmic, ja en vam parlar l'última vegada, avui, i ho vam dir l'altre dia, avui segurament ja aquests pressupostos no serveixen. Avui mateix, amb l'acord que anuncia el Govern ja hi ha una falta de previsió típica d'aquest Govern, això sí, la foto d'ahir a la nit, doncs, va ser molt maca, però avui ja falten diners en aquests pressupostos que no estan contemplats. Com podem votar avui uns pressupostos que no tenen contemplada ni tan sols una proposta que vagi amb la Llei d'acompanyament. És inviable, és que no és seriós, és per agafar realment i marxar. O sigui, marxar en el sentit de dir no en podem parlar d'això si vostès no han fet la previsió d'on sortirà. És més, Iniciativa, qui ha modificat a la baixa aquest acord, deia abans d'ahir en roda de premsa que si volien modificar l'impost de successions, haurien de saber de quines partides, quines partides es podien baixar. Ho saben vostè ja? Jo no he vist cap esmena d'última hora als pressupostos amb modificacions dels pressupostos actuals.

Per tant, ni Iniciativa, ni el Govern sap d'on sortiran els diners d'aquest pacte. I això no vol dir que no s'hagi de modificar l'impost, nosaltres hi donarem suport, ja ho hem dit, ara, el que hem de saber és d'on sortiran. Vostès mateixos des del Govern ho deien

abans d'ahir en roda de premsa, doncs ahir no sabien explicar els seus portaveus d'on sortirien els diners i avui

Fitxer 4

...ens presenten vostès uns pressupostos que no contempen aquestes modificacions, per tant, perquè entenguin els ciutadans, estem presentant un pressupost que no contempla modificacions ja pactades, és impossible tenir credibilitat amb les dades macroeconòmiques i tenir credibilitat amb els pressupostos, si no, ni tan sols coneixem allò que ha arribat a un acord el Govern, si és que vostès coneixen quin impacte té, és clar.

Per tant, les dades macroeconòmiques d'atur, de creixement o de decreixement, de modificacions pressupostàries d'última hora, no estan a l'alçada de les circumstàncies. Segurament, les dades que marquem d'atur, ho deia el mateix conseller, és possible que hi pugui haver desviacions, sí, el que passa que no és només possible, és segur, perquè les dades que diu, en aquest cas, la Unió Europea respecte a Espanya i, evidentment, respecte a Catalunya com a part d'Espanya, doncs, és evident que nosaltres ens allunyarem d'això. Que la previsió que faci el Govern no ha de ser la mateixa de la Unió Europea? No. Però lamentablement les dades que ha anat marcant la Unió Europea els darrers dos anys han anat encertant, i el Govern no. Per tant, què ens hem de creure, la Unió Europea o el Govern? Home! Doncs, amb la credibilitat i l'encert podríem dir que té més credibilitat avui dia les dades que planteja la Unió Europea respecte a l'atur a Catalunya i a Espanya. Per tant, no podem creure i confiar amb aquestes dades macroeconòmiques, estan ja obsoletes; no podem creure i confiar quan vostès no ha fet aquesta previsió.

Segon punt, al qual no podem votar a favor d'aquests pressupostos, hi votarem en contra.

Un dels seus principis bàsics, amb llum de neó que posaven en aquell primer document propagandístic que ens lliuraven o que lliuraven a la premsa. Són uns pressupostos austers, doncs no ho són. Per molt que posin el títol en neó no ho són,

no ho són perquè vostès amb la seva fórmula de tripartit són incapaços de reduir cadascuna de les estructures que tenen creades els seus partits dins del mateix Govern i dins de les mateixes conselleries. Són capaços de reduir les campanyes institucionals, són incapaços, no només de reduir-les, sinó incrementen les campanyes institucionals.

Sense anar més lluny, a la mateixa conselleria de presidència s'aprovava, i li deia l'altre dia, la data concreta a l'octubre, del Butlletí Oficial de la Generalitat, amb una campanya institucional d'1 milions d'euros per fer propaganda de Presidència. Com que arriben eleccions, Presidència ha de fer propaganda de la imatge del president com a campanya, però no com el pressupost del Partit Socialista de Catalunya, sinó com a pressupost de la conselleria de Presidència, per tant amb el pressupost de tots els catalans.

Doncs, no! Això no és autoritat! Austeritat no és crear nous ens i noves empreses públiques en plena crisi econòmica, perquè, oi que les empreses quan hi ha crisi es veuen obligades a tancar sucursals? Oi que les famílies es veuen obligades a no poder anar de vacances o a no poder pagar al final de mes, segons quines factures? Doncs, els governs també han de ser austers i també han de reduir. El que no podem fer és obrir noves entitats com vostès fan amb aquests pressupostos, superant ja les 220 entitats vinculades al Govern. Per tant, no són uns pressupostos austers, són incapaços de reduir, i és més, en aquelles partides, aquelles sí, aquelles intocables per a segons quines prioritats d'aquest Govern, vostès no només redueixen, sinó que incrementen. Ho comentàvem, amb el conseller a la Vicepresidència. El que no es toca per res del món és la política exterior del senyor Carod-Rovira, el que no es toca per res del món, no només no es toca, s'incrementa un 12 per cent en plena crisi econòmica, son les polítiques lingüístiques de la Generalitat, en plena crisi el Partit Socialista creu que la prioritat de Catalunya és aquesta. Doncs no, miri, no és la prioritat de Catalunya ara mateix, la prioritat de Catalunya és sortir de la crisi econòmica, o almenys és el que diuen els números i les persones que estan a l'atur i les persones i les empreses que estan tancant. Per tant, no són vostès capaços de demostrar, amb els seus pressupostos, que són uns pressupostos d'austeritat.

Tercer punt important. D'aquesta crisi és evident que no ens trauran els governs, d'aquesta crisi ens trauran els treballadors, les empreses i els professionals, i vostès el que haurien de fer és no posar massa traves perquè sortíssim de la crisi, posar facilitats, i aquests pressupostos no donen facilitats, les partides de l'ICF són insuficients. Ahir mateix vàiem, abans d'ahir el president d'Estats Units reunint-se amb la banca, amb els bancs que han donat i que han rescatat dient què havien de fer, quin crèdit havia d'obrir. Vostès això no ho fan, no ho fan, vostès no parlen amb les caixes d'estalvi de Catalunya perquè obrin el crèdit, vostès no tenen la valentia i el coratge de parlar amb les caixes d'estalvi catalanes i amb la banca, per dir que obrin el crèdit, ni vostès ni el senyor Zapatero. Per tant, molts ciutadans de Catalunya saben molt bé, molts empresaris, molts autònoms, molts comerciants saben que aquest final d'any, quan vagin a demanar la pòlissa de crèdit no els la renovaran, o els demanaran garanties impossibles, i vostès no estan fent res davant d'això.

I aquest és el veritable problema, si no hi ha crèdit, si no hi ha confiança, no hi ha consum i no hi ha riquesa, per tant no és el Govern amb subvencions i amb polítiques determinades que ens trauran de la crisi, hem de posar els instruments, hem de remoure totes aquelles traves perquè la societat funcioni, en aquest cas, empreses, autònoms i treballadors.

L'altre dia PIMEC comerç donava una dada que feia posar la pell de gallina, deia que cent comerços catalans tanquen cada dia –cent comerços catalans tanquen les persianes cada dia–, fer un passeig avui per segons quines ciutats de Catalunya és desolador, veure quants cartells i quants locals estan buits, és desoladors, veure quantes botigues, quants treballadors deixen de treballar en aquestes botigues, quants comerciants han hagut de tancar és realment el reflex d'aquesta incapacitat de sortir d'aquesta crisi.

I quina és la solució? Com deia un altre portaveu abans. Esperar la tanda quan ens toqui? Veure-les venir? Endeutar-nos simplement sense fer polítiques actives per sortir d'aquí? Quines polítiques actives s'estan fent per sortir de l'atur? Que només de l'atur que tenim actualment, només un 2,5 per cent surten ocupats de les oficines d'ocupació a Catalunya, només un 2,5 per cent! És increïble tenir una estructura

pública, en aquest cas, que és incapaç de sortir..., vostès no volen fer acords amb les estructures privades per arribar a una millor feina. Doncs, aquesta no és la sortida.

Per tant, vostès, en allò que ha de prioritzar que és com posem instruments sobre la taula, crèdit, confiança, facilitats, a qui crear riquesa. En comptes de fer això, posen traves. Ho vèiem fa poc amb la Llei de..., amb la [#] fèiem referència amb el silenci positiu. Vostè en comptes de fer fàcil als empresaris que posin en marxa, perquè s'ha de ser valent avui posar en marxa un negoci! Molt valent, eh? Entre l'Administració que tenim i la crisi econòmica, s'ha de ser molt valent per posar en marxa un projecte? Doncs, aquells que l'han de posar en marxa, aquells tenen mes traves, i tenen un silenci negatiu, no tenen facilitats, els demanen garanties impossibles a la banca, és inviable avui posar-lo en marxa. Ens trauran de la crisi aquells que paguen impostos, aquells que creen riquesa, aquells que creen llocs de treball, per tant, no estan posant vostès els elements sobre la taula per sortir d'aquesta crisi.

I, a més a més, la gran idea, la gran idea que té el PSC i el senyor Zapatero és pujar-nos l'IVA el mes de juliol. Senyors diputats, ciutadans i ciutadanes de Catalunya preparin-se, perquè quan arribi el juliol ens incrementarà un 2 per cent tots els preus del mercat, amb la gran idea, que no ha tingut cap altra país del món, de pujar l'IVA, amb els vots del Partit Socialista de Catalunya evidentment! Per tant, el Partit Socialista de Catalunya, del qual forma part del senyor Montilla, el president, donaran suport a un increment de l'IVA en plena crisi de consum, és a dir, l'ABC de l'economia, quan no hi ha consum, donem instruments per consumir, no pugem els preus del consum. Doncs, el que fem és pujar l'IVA! No poden vostès pensar una mesura més inconvenient en aquest moment. Ho han dit a esquerra, a centre, a dreta, catedràtics d'economia, premis Nobel d'economia, ho han dit aquí, a Catalunya i fins i tot ho ha dit el conseller Castells.

Conseller, vostè ho ha dit, el que passa que vostè votarà el contrari. Això és el que tenim, el conseller veu que pujar l'IVA no convé, però vota el contrari, i els seus companys de partit votaran el contrari. Doncs, fantàstic! És una gran mesura i un gran exercici de coherència. Doncs miri, no. Els catalans i els espanyols no necessitem ara, ni volem una pujada d'IVA, volem facilitats per sortir d'aquesta crisi. Pugin vostès,

siguin valents, parlin amb la banca, parlin amb les Sicav, pugin altres impostos! Ah! no! Allò no, perquè segons qui es pot empenyar. Doncs, no. Siguem valents i no diguem que l'IVA és un impost de poderosos perquè no he sentit «xorrada», perdoni'm, més gran com la que va dir el senyor Blanco: «*¡Vamos a subir los impuestos a los poderosos!*», i al dia següent anuncien que puja l'IVA, el tipus general. És increïble! Doncs, sí, això és el que va dir el senyor Blanco, [#] el senyor Zapatero.

I, finalment, un altre tema de què s'ha parlat ben poc, curiosament, ja ho preveiem nosaltres quan es va fer el debat del model de finançament. El model de finançament era la gran sortida, la gran solució a tot. Nosaltres vam dir en aquell moment que amb aquest model de finançament de la nova LOFCA s'acabava el victimisme, s'acabava aquestes falsedats que vostès difonen d'espolis i retallades i tot això. Escolti'm, arriben 2.100 milions d'euros de l'Estat, i què fem? Compensar aquesta falta d'austeritat, i el que fem és simplement traslladar aquests 2.100 milions d'euros, no per millorar aquestes polítiques d'activació a l'economia, sinó per cobrir forats, com qui rep alguna cosa, i anem a tancar aquest forat.

No, no, el model de finançament no estava pensat, o creiem que no era per tancar forats, era un model per reactivar l'economia, alguns deien fins i tot, des del meu punt de vista de forma equivocada, que gràcies al model de finançament sortiríem abans de la crisi. Doncs, ni en sortirem, ni han sabut utilitzar vostès aquests instruments en aquests pressupostos.

Per tant, nosaltres creiem que aquests pressupostos i aquest Govern no té les prioritats que ha de tenir Catalunya en aquests moments, les dades objectives canten, ho dèiem abans, les dades macroeconòmiques són el millor reflex de com està governant el tripartit i, a més a més, les prioritats no són les que convenen. Nosaltres creiem que s'han de canviar les prioritats a l'hora de governar, que hem de posar al capdavant aquells que tiren de la societat, que els hem de donar ajudes, que els hem de donar facilitats, i el que hem de fer sobretot és, en comptes de pensar tant en les fotos i amb les paraules que vostès s'inventen per a aquestes fotos, és fets i menys paraules, és a dir, just al contrari del lema que portaven alguns a la seva campanya. Necessitem més fets, menys paraules, i jo afegiria, menys fotos.

Moltes gràcies, senyor president, senyors diputats i diputades.

El vicepresident segon

Senyor Domingo.

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. Honorables *consellers*, ilustres diputados y diputadas, el año pasado, cuando finalizaba el debate de presupuestos había un tema estrella que era el tema de la financiación autonómica. Este año el tema estrella, el de los presupuestos de 2010 y de la Ley de acompañamiento es el impuesto sobre sucesiones y donaciones.

Creemos que tanto el año pasado como este año, realmente se estaban planteando temas estrella que finalmente no han dado la solución al contenido del presupuesto en general. A pesar que ya anuncio que, y lo haré con más detalle en la Ley de acompañamiento, daré apoyo a la enmienda que se propone del impuesto sobre sucesiones, sin embargo creo que realmente ha sido escasa y limitada la propuesta que se plantea finalmente.

Planteando el tema concreto del debate de presupuestos, la verdad es que a la vista del desarrollo de todo el proceso, podemos señalar que basta con remitirnos al discursos del debate a la totalidad, y con ello daremos solución, daremos por terminado este debate, a la vista que ni una sola de las enmiendas de la oposición han sido admitidas por parte de los grupos parlamentarios que dan apoyo al Gobierno. Es decir, se pudiera repetir literalmente aquel discurso, a excepción de una pequeña modificación, fruto del esfuerzo de las ONG en materia de cooperación, sin ninguna otra modificación substancial se ha producido en el proyecto de ley que tuvo entrada en el mes de noviembre en esta cámara.

Es así que, a nuestro juicio, como entonces, las previsiones macroeconómicas estaban equivocadas, no eran reales en lo que se refería al decrecimiento del PIB, y en lo que se refería a las previsiones d'empleo. Igualmente, considerábamos equivocadas las políticas de gasto, en lo que se refiere en concreto a la inversión pública en materia de infraestructura, en materia de vivienda, no deja de ser lastimoso

que se firmen grandes pactos en Cataluña, que luego, a la hora de la verdad no se les dote presupuestariamente para hacerlo viable, es decir, se da lugar a la foto, pero luego cuando se ha de dotar presupuestariamente no se cubren necesariamente.

No deja de ser también lastimoso, que se aluda y se apele a grandes políticas de austeridad y luego se incremento el gasto corriente en un 5,8 por ciento los departamentos, como se puede observar en este presupuesto. O, sencillamente, se dilapide o despilfarre el dinero público en satisfacciones personales como las *dèries* que tiene el vicepresidente en lo que hace referencia a las relaciones exteriores. O, se doten exageradamente algunas partidas, que son sin duda necesarias, pero no en la dotación como hace referencia la política lingüística, o se creen, se vayan a crear nuevas entidades absolutamente innecesarias, como es el caso de l'Agencia Catalana de la Inspección de Trabajo.

Quiero decir, que nos encontramos con unos presupuestos claramente insuficientes, en los que la política de austeridad, la política del despilfarro está presente. Desde luego, el final nos lleva a concluir que ni estos presupuestos servirán desde luego para luchas contra las consecuencias del desempleo, no sirven para propiciar el cambio productivo, del modelo productivo que se precisa en Cataluña.

A lo largo de 148 enmiendas...

Fitxer 5

...he tratado de corregir de alguna manera, bien puntualmente, algunos aspectos que a mi juicio estaban faltos los presupuestos presentados.

Haciendo referencia a las distintas secciones, se ha intentado, a través de la enmiendas que he planteado, reforzar la cooperación y ayuda humanitaria, en especial en políticas de salud, en lo que hace referencia al sida y a la malaria; también en la materia de interior se ha intentado garantizar de verdad la cobertura de los servicios policiales y de prevención de incendios, luchar contra las mafias de la prostitución y del tráfico de personas; en materia de economía y finanzas, se han presentado enmiendas que estaban destinadas a desarrollar una política energética,

social y sostenible de verdad y garantizar el gas canalizado, el abastecimiento de gas canalizado en todas las poblaciones de más de mil habitantes, soterrar y desplegar las líneas eléctricas que atraviesan núcleos urbanos; en materia de gobernación y administraciones públicas, implantar de verdad la TDT y fomentar las nuevas tecnologías; en materia de política territorial y obras públicas, mejorar la seguridad vial y de la red viaria, impulsar y reforzar el transporte público, garantizar un servicio de calidad y fiable, cumplir y aplicar el Pacto catalán por las infraestructuras de verdad; en materia de justicia, se han presentado enmiendas para tratar de paliar el colapso del sistema judicial mediante el refuerzo de plantillas, la informatización y la creación de nuevos juzgados; en materia de educación, se han presentado enmiendas relacionadas con la implantación del libro electrónico, la mejora de la red de centros educativos y el cumplimiento del Plan de equipamientos educativos, al formación de equipos directivos y personal docente, las políticas sociales de ayuda a las capas más desfavorecidas e implantar de verdad un modelo educativo trilingüe.

También, en cuanto a la sección de cultura y medios de comunicación, a lo mejor no está entre sus prioridades, pero se han presentado enmiendas que trataban de fomentar el uso de todas las lenguas oficiales en los medios públicos.

Asimismo, he presentado enmiendas relacionadas con el Departamento de Salud que pretendían cumplir los planes sanitarios en la construcción de equipamientos profesionales. Otra vez más, las ofertas que no se cumplen a la hora de la verdad, no se les dotan, con lo cual es imposible de cumplir. También se ha pretendido reducir las listas de espera para la intervención quirúrgica y atención primaria y especializada.

En materia de agricultura, alimentación y acción rural, he presentado enmiendas dirigidas a fomentar un plan de choque de apoyo a la agricultura y refuerzo del programa de desarrollo rural, a la modernización de las explotaciones agrarias, a las ayudas a los profesionales de la ganadería y la agricultura.

Trabajo, es imprescindible potenciar más las políticas de conciliación familiar y laboral y la promoción del empleo –ya acabo, señor presidente– e insertar laboral[#] los sectores más desfavorecidos.

En materia de innovación, universidad y empresa, es imprescindible, y así se ha pretendido con las enmiendas, aumentar drásticamente la inversión en investigación y desarrollo y dinamizar el comercio urbano, así como impulsar la internacionalización de las empresas catalanas.

En materia de acción social y ciudadanía, también se han presentado enmiendas para aumentar e incrementar los recursos destinados a la atención de las personas en situación de dependencia y discapacidad y a la acogida de personas inmigradas, y para crear plazas públicas en centros de día y guarderías.

Y en medio ambiente, para potenciar las políticas de vivienda y reciclaje.

A todo han dicho que no...

El vicepresidente primer

Senyor diputat...

El Sr. Domingo Domingo

...de una manera radical, por lo tanto, por presupuestos irreales, antisociales, antisolidarios, no adecuados para salir de la crisis, el voto forzosamente debe ser negativo.

Muchas gracias, señor presidente.

El president

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, la il·lustre senyora Rocío Martínez-Sampere.

La Sra. Martínez-Sampere Rodrigo

Gràcies, president. Conseller, senyores diputades, senyors diputats, jo prenc la paraula per defensar la posició del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi en el tràmit d'aprovació del projecte de pressupostos per al 2010, un tràmit d'aprovació que sovint es confon o, més que es confon, segurament que s'utilitza com una segona part del debat a la totalitat per parlar de les grans línies, de les grans xifres, sobretot vostè, senyor Turull, que segurament, com que no té ocasió de debatre amb el conseller el

debat a la totalitat, avui no es pot refrenar les ganes que té de fer el seu judici sever, el seu advertiment respecte com de dolents són els pressupostos que estem debatent.

Jo crec que és difícil no caure en la temptació de fer també el que han fet vostès i tornar a debatre els nostres arguments sobre les grans línies d'aquest pressupost. És difícil, per exemple, no debatre que nosaltres, efectivament, tenim un cycle econòmic molt més dilatat que els països euro del nostre entorn, i que això, si s'utilitza, s'ha d'utilitzar sempre, és a dir, quan nosaltres creixíem i ells no, vostès mai mencionaven que el nostre cycle econòmic funcionava diferent i, en canvi, d'això avui n'estan fent una batalla. És difícil, per exemple, tampoc entrar en l'apropiació, em perdonaran, indeguda que fan de l'acord estratègic. Vostès saben que l'acord estratègic va ser una aposta potentíssima que el Govern d'esquerres i catalanista va fer des del primer moment que va governar, quan estàvem en un cycle d'expansió econòmica. És la columna vertebral del nostre projecte econòmic: més d'11.000 milions d'euros gastats, 6.700 milions d'euros pressupostats enguany. I això vostès no ho van mencionar mai, només ho mencionen en aquests pressupostos, perquè no creix la seva pressupostació respecte a la del 2009. Doncs, home, tampoc em sembla una manera de debatre el que és realment important, que és la transformació de la nostra economia per poder sortir com més aviat millor d'aquesta crisi econòmica.

O la mala utilització que fan de les dades, de les dades d'inversió, d'aquest mal servei que vostès estan fent al país i que han fet durant molts anys, que l'únic que pretén és confrontar Barcelona amb la resta de territoris. Com poden presentar les dades d'inversió territorial amb valors absoluts, quan saben perfectament que la majoria de la població viu a l'àrea metropolitana? Presentin-les per càpita, siguin una mica rigorosos i no facin, hi insisteixo, el que han fet sempre, que és confrontar i dividir Catalunya en lloc d'entendre que la suma és el que ens ajuda a tirar endavant i que aquest Govern governa per a tots els catalans i per a totes les catalanes visquin o visquin, i l'únic criteri que té al cap és atendre justament les seves necessitats. M'entenen?

I, per tant, jo crec que és molt difícil, és a dir, podríem utilitzar aquest torn per debatre un cop més totes aquestes línies, però intentaré no caure en aquesta temptació, perquè saben què passa? Que vostès ho pinten tot tan negre que quan estem en el

negre, com el negre no té matís, no hi ha negre clar, no hi ha negre fosc, el negre és negre i el que segur que no deixa és lloc a un mínim debat constructiu i honest.

I, per tant, jo vull acabar la meua intervenció citant els tres punts que al nostre parer són els més rellevants per al debat i per al projecte que avui ens ocupa. En primer lloc, perquè avui amb tota probabilitat aprovarem un pressupost que diu com s'han de gastar i com es gastaran 39.699 milions d'euros, i nosaltres creiem, des del meu grup, que es gastaran de la manera que necessita Catalunya i que necessiten tots i cadascun dels seus ciutadans. Això vol dir mantenir la inversió en cotes històriques, com mai havíem tingut en la història de Catalunya, prop dels 6.000 milions d'euros. Això vol dir manteniment del nostre estat de benestar per fer-lo de més qualitat, però també ajuda als que més ho necessiten. No han mencionat, per exemple, que el pressupost de Treball augmenta en un 40 per cent, i jo crec que és un fet molt i molt rellevant. I també aposta estratègic per la transformació del nostre model productiu, i, per tant, vol dir molta inversió en innovació, en desenvolupament i també en infraestructures.

El segon punt important, pel qual nosaltres aprovem o donem el nostre vot favorable al projecte que avui discutim, és perquè incorpora un nou model de finançament. Vostès aquest tema no és que no l'hagin mencionat per no voler donar un trumfo al Govern, no, és que l'han menystingut directament. I això, sincerament, no ho entenc, perquè el nou sistema de finançament, que era el que es desprenia de l'Estatut d'autonomia vigent, del que vam votar la gran majoria d'aquesta cambra, és un salt qualitatiu en la relació de Catalunya amb Espanya i és un salt qualitatiu per les finances de la Generalitat, i, per tant, jo crec que és de justícia posar-lo en valor.

I el tercer punt que nosaltres volem posar sobre la taula per aprovar o per expressar el nostre vot favorable al projecte que avui ens ocupa és que, com els vaig intentar explicar en el debat a la totalitat, jo crec que aquests pressupostos rematen una política econòmica, una manera d'entendre el país, que jo crec que ha fet que ara en temps de crisi puguem presentar aquests pressupostos, on atendre l'urgent i totes les dificultats afegides que s'han posat damunt la taula, que són moltes, no ens obliga a

deixar de fer el que creiem que també és important, que és la transformació estratègica de la nostra economia.

Jo no m'hi vull estendre, però sí que hi vull insistir: jo crec que aquests pressupostos s'han d'entendre en un context, un context que ens diu que justament perquè teníem unes polítiques de canvi del nostre model productiu ens permeten avui fer unes polítiques eficients de sortida de la crisi i unes polítiques efectives d'ajuda a tots els que més ho necessiten.

Per tant, president, nosaltres avui donem el nostre vot favorable a uns pressupostos que són, davant les dificultats, un exercici de responsabilitat, uns pressupostos que són, davant les necessitats, mirant per tota la societat, visquin o visquin, vinguin d'on vinguin. Són uns pressupostos amb fortes polítiques socials, que aposten per la recuperació d'un creixement més equilibrat i més sòlid i que gestionen amb rigor i sense dogmatismes els recursos, que són de tots i que han de servir, per tant, per a tots. Uns pressupostos que són equilibrats entre el que volem i el que necessitem; uns pressupostos que tenen el nostre vot favorable i convençut.

Gràcies, president.

El president

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, l'il·lustre senyor Sergi de los Ríos.

El Sr. De los Ríos i Martínez

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, efectivament, estem davant del debat final dels pressupostos 2010 de la Generalitat de Catalunya i el pressupost, sentint algunes de les intervencions anteriors, i m'estic referint en concret a la dels grups parlamentaris de l'oposició, sembla que perdem les coses de mesura.

En primer lloc, estem discutint sobre un instrument, un instrument que és el pressupost, un instrument que serveis per prioritzar quines són les polítiques que vol tirar endavant en aquest proper any 2010, en aquest proper exercici 2010; per tant, estem davant d'uns recursos limitats, d'uns recursos escassos i, evidentment, d'unes necessitats pràcticament infinites. I davant d'aquesta situació l'únic que toca fer, i en

política s'ha de fer, és prioritzar. Clar, quan un sent afirmacions que a aquests pressupostos «tot està malament», «pitjor impossible», tot, com deia la diputada Rocío, és de color de negre, home, jo entenia que els grups de l'arc, diguéssim, dret d'aquest hemicicle eren gent d'ordre, gent responsable, gent que analitzava amb seriositat, amb rigorositat totes les qüestions –aquesta és la definició de la gent d'ordre, la de gent de dretes–, i veig que malauradament no és així, no és així, perquè si no aquestes afirmacions no les farien.

Algú ha tingut en compte en quina situació de caiguda dels ingressos s'han de fer aquestos pressupostos? No ho he sentit ni per part del Grup Parlamentari del Partit Popular, ni per part de Convergència i Unió, no ho he sentit. Vostès saben en quina situació complexa, de gran complexitat s'han hagut de fer aquestos pressupostos de la Generalitat? Vostès parlen amb els seus alcaldes en el territori? Saben en quina situació tan complexa estan confeccionant els pressupostos 2010? En alguns casos, per la caiguda d'ingressos que tenen, a les alçades que estem del mes de desembre, encara no els han tancat, no els han pogut quadrar –no els han pogut quadrar. I parlo d'alcaldes de tots els colors polítics. Estem fent el mateix exercici, estem fent el pressupost del país, però també el pressupost d'altres administracions. Doncs, sembla que no. I, per tant, jo suposava que per la gent d'ordre, pels polítics que representen aquestes opcions polítiques d'ordre, responsables, rigoroses, aquestes qüestions es tenien en compte, i veig que no, cauen en la crítica fàcil: «tot de color de negre», «pitjor impossible», «tot està mal fet», «aquí no es prioritza res». Escoltin, sembla que no s'han adonat...

Fitxer 6

en quin context econòmic s'estan havent de fer aquestos pressupostos –i estic parlant molt seriosament. Una caiguda de 4.700 milions d'euros menys als ingressos de la Generalitat. Ho repeteixo: pràcticament 5.000 milions d'euros menys. Això implica pràcticament una caiguda del 22 per cent en els ingressos. Quadrin un pressupost amb aquestes restriccions. Quadrin i no facin demagògica. Comencin a fer exercicis seriosos i responsables, que per això diuen que són «gent d'ordre».

Malgrat això, un nou model de finançament, pactat al mes de juliol, que s'ha incorporat, que en comptes de tenir una caiguda del 22 per cent en els ingressos ara serà del 9,8; una caiguda menor, sí, però una forta, fortíssima caiguda, que restringeix i limita extraordinàriament aquestos pressupostos, que, com deia, «necessitats il·limitades» però hi han –hi han– unes prioritats.

I com s'ha hagut d'afrontar això? Doncs com fan moltes administracions, molts governs de països del món, que és amb dèficit i amb endeutament. I aquí s'ha criticat el dèficit i l'endeutament sense tenir en compte en quina situació i en quin escenari s'havien de fer aquestos pressupostos. I això és d'una profunda irresponsabilitat, només atacar el dèficit, només atacar l'endeutament sense tenir en compte la situació econòmica gravíssima –gravíssima– que estem vivint en aquestos moments i que té un reflex, també, en els ingressos de la Generalitat, amb una caiguda de més de 5.000 milions d'euros en la recaptació. Tants ingressos, tanta despesa; tants ingressos, tanta inversió.

Un dèficit públic de 6.369 euros, un endeutament que arriba pràcticament al 13,95 del Producte Interior Brut a nivell mundial –a nivell mundial. Davant d'aquesta profunda crisi financera, que es va acabar transmetent a l'economia real i aquí, al nostre país, també, això s'està aguantant a nivell de dèficit i d'endeutament públic. I crec que van tenir un interessant debat al debat a la totalitat, quan es deia, fins quan s'haurà d'aguantar aquesta despesa pública, aquesta inversió pública en dèficit i endeutament? El vam tenir amb el conseller Castells. I dèiem: compte, compte de retirar aquesta despesa pública i aquesta inversió pública a compte de dèficit abans d'hora perquè aleshores podem estroncar la recuperació econòmica, que aquest és el gran dilema al qual s'estan enfrontant, amb debats seriosos, econòmics, economies a nivell mundial.

I aquest debat, malauradament avui no l'hem sentit aquí. Ens hem dedicat a allò..., «tot malament, tot un desastre, tot de color de negre...» i ningú ha afrontat des de l'oposició amb responsabilitat aquest debat. Fet que des del nostre grup parlamentari ens entristeix profundament. Enteníem que aquests debats eren més rigorosos i més seriosos, i veiem que només es diu el que interessa, només s'afronta... Evidentment, a

ningú li agrada generar dèficit, a ningú li agrada generar endeutament, però la situació és la que és.

Bé, doncs amb aquests recursos limitats, amb aquests recursos sempre escassos però ara molt limitats, amb una caiguda profunda i que s'han aguantat, el nivell de despesa s'ha aguantat gràcies a aquest endeutament i aquest dèficit, què ha fet aquest Govern? Doncs prioritzar les seves polítiques, estructurades en dos eixos. Ja en vam parlar amb prou profunditat durant el debat a la totalitat. Per un costat: impuls de mesures que afavoreixin la reactivació econòmica, i per l'altre, reforçar la cohesió social sobretot ara, en temps de crisi. Clar, quan un sent que les esmenes són per fer un canvi radical en aquests pressupostos, què volen dir? Que volen canviar radicalment aquests dos eixos? Si ho volen dir així, és a dir, volen canviar radicalment..., amb les seves esmenes volen canviar radicalment aquests dos eixos prioritaris per a aquest Govern, que són: mesures per afavorir la reactivació econòmica i reforçar la cohesió social.

Doncs bé, si el que volen és canviar radicalment això, aquí no ens hi trobaran. Aquí no ens hi torbaran, al Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Perquè apostem fermament per aquests pressupostos perquè hi ha un conjunt de mesures que afavoreixen la recuperació econòmica, i hi ha un conjunt de mesures que afavoreixen la cohesió social en temps de crisi.

I aquestes mesures de reactivació econòmica, en molts casos estem parlant de mesures preses abans de tenir la crisi. Per exemple: l'Acord estratègic per a la competitivitat, internacionalització i qualitat de l'ocupació de l'economia catalana. L'any 2005, quan van haver-hi els primers casos de deslocalització a principis de l'any 2004, aquest Govern, l'anterior Govern, però amb el mateix suport parlamentari, va actuar amb responsabilitat, va asseure tots els agents en una taula i es va fer un full de ruta pactat –un full de ruta pactat.

Doncs bé, aquell acord, que es tracta d'una mesura estructural, no es va esperar a fer-ho ara que estem en temps de crisi, sinó que es va fer en aquell moment, a l'any 2005, quan encara no estàvem davant d'una crisi d'aquesta profunditat. Senyor Turull, aquestes són les mesures transversals que vostè diu que no troba. Aquestes són les

mesures transversals que diu que no troba. En l'Acord estratègic per a la competitivitat, la internacionalització i la qualitat de l'ocupació de l'economia catalana. Aquí és on troba diferents departaments amb un únic full de ruta. Aquí és on està aquesta transversalitat, que vostè diu que no troba. Però, malgrat aquesta limitació, malgrat aquesta restricció, estem parlant d'un esforç inversor de més de 6.000 milions d'euros. S'ha aguantat un nivell inversor potentíssim malgrat aquesta limitació, malgrat aquesta restricció, de la mateixa manera que la recerca i el desenvolupament i la innovació experimenta un creixement de pràcticament el 21 per cent. També, seguint el full de ruta d'un altre acord nacional, que és el Pacte nacional per a la recerca i la innovació.

Però, com deia, hi ha un segon eix. Un segon eix, aquestos dos eixos que vostès volien canviar radicalment amb la seves esmenes, que és reforçar la cohesió social. Amb els temps que corren, en temps de crisi, ara més que mai s'han de reforçar aquestes polítiques socials. I s'incrementa el pressupost en salut, i s'incrementa el pressupost en educació, i s'incrementa l'esforç en protecció social, bastint realment unes bases sòlides d'un sistema català de serveis socials. També es va incorporar en fase de comissió una esmena en la qual cooperació i desenvolupament, que gestiona l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament arribi a quaranta-nou milions d'euros. Això ara també s'inclou i entra dins d'aquestes prioritats, i entra dins d'aquestes prioritats del Govern.

Per tant, des del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana ens trobaran en aquestes mesures, en aquestes prioritacions de polítiques, que realment estan anant a lluitar contra la crisi per un costat i garantir la cohesió social per un altre. Si vostès el que pretenen amb les seves esmenes és canviar radicalment aquestes prioritacions, com he dit, no ens hi trobaran i votarem contràriament a aquestes esmenes.

Acabo: acabo de la mateixa manera que vaig acabar el debat a la totalitat d'aquestos pressupostos, i és fent-ne un esment breu a l'impost de successions, un esment breu perquè, evidentment, en el debat de la Llei de mesures fiscals i financeres, doncs, per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, la il·lustre diputada Maria Àngels Cabasés, doncs, tindrà oportunitat d'explicar amb extensió aquest acord.

Però deixi'm fer-los una reflexió: sembla que els hi sàpiga greu que s'hagi arribat a una rebaixa de l'Impost de successions; sembla que els hi sàpiga greu. Realment, eh?, realment. Després d'haver sentit tots els debats que hem tingut en aquest hemicicle durant tota aquesta legislatura –durant tota aquesta legislatura– fins i tot a la passada legislatura. En molts d'aquestos casos em va pertocar a mi mateix defensar el posicionament del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana (*remor de veus.*), posicionament que sempre dèiem que fins que no tanquéssim un acord de finançament no es podria..., no es podia tocar aquest impost. Però que apostàvem fermament per una reforma perquè tenia aspectes de clara injustícia.

Doncs bé, ara que s'arriba a una reforma, i d'haver sentit el que hem arribat a sentir en debat en aquest hemicicle, ara sembla que els sàpiga greu. Mirin, des d'Esquerra Republicana hem treballat amb convicció per arribar a aquest punt. Estem davant d'una reforma i d'una modificació que elimina aquells aspectes d'injustícia. I clarament, els beneficiats són aquelles classes populars, aquelles classes mitjanes, gent normal i corrent que fins a aquestos moments, amb l'estructura actual de l'impost, tenia elements clars d'injustícia, quan teníem casos que fins i tot s'havien d'hipotecar per poder pagar aquest impost.

Doncs bé, aquestes classes populars, aquestes classes mitjanes que fins ara, amb herències entre pares i fills o entre cònjuges es veien abocats a aquesta situació, ara no. I crec que això ha de ser motiu de satisfacció per part de tots. Per part d'aquells que volen, legítimament, l'eliminació total d'aquest impost, o d'aquells que volem la seva reforma. Doncs bé, crec que ha de ser motiu de satisfacció. I si per a vostès, aquest punt no és satisfactori, com a mínim, el que sí podríem dir és que és sa, ha evolucionat. I deixar aquesta sensació que sembla que els hi sàpiga greu.

Doncs bé, a partir d'1 de gener, tal com es va dir en el debat a la totalitat, moltes classes..., les classes populars d'aquest país, les classes mitjanes els hi desapareixerà aquestos elements de clara injustícia que aquest grup parlamentari d'Esquerra Republicana sempre –sempre– hem defensat que existien i que s'havien de reformar. Doncs bé, aquest dia ja ha arribat.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, l'il·lustre senyor Daniel Pi.

El Sr. Pi i Noya

Molt honorable president, senyores diputades, senyors diputats: senyors de l'oposició, potser ja estava en el guió, però em sembla que avui no ens entendrem. I no ens entendrem perquè el que tocaria avui hauria estat la defensa de les esmenes que vostès han proposat, i que vostès ens haguessin dit: «Mirin, és que això concret que veiem[<#>] és millor que allò altre que vostès ens havien proposat».

I haig de dir que amb l'excepció del diputat senyor Domingo, que sí que ho ha fet. Per tant, m'hi haig de referir, però tots vostès han fet la segona volta d'un debat que avui ja no toca, perquè estaven marcades... Vostès saben quin és el reglament, i estaven marcades les disposicions..., les xifres per a cada departament. Per tant, tocava allò de dir: tant poc confien en les seves esmenes que avui no ens les presenten i fan allò de brotxa grossa? Allò de «les set plagues d'Egipte» que aquest pressupost portarà inevitablement al nostre país? Escoltin, aquest és el pressupost que permetrà, per dir només coses neutres, que el sistema educatiu funcioni a partir de l'1 de gener; que els mestres cobrin el sou a partir de l'1 de gener; que els bombers i els mossos d'esquadra puguin fer la seva feina... Hi ha tota una part que és això!

Per tant, si més no, m'hauran de reconèixer que tota aquesta part és bo que aquest país es doti del seu pressupost. I de tota aquella part que és opinable, per algun motiu o altre vostès han decidit no fer-hi esment.

Clar, si entrem en aquesta dinàmica jo els hi hauré de recordar que el nostre grup ja va expressar en el debat inicial que considerava que aquest pressupost responia a les prioritats en les quals estem, a les prioritats d'un pressupost elaborat en temps de crisi. I resulta fàcil d'agafar un pressupost i buscar aquella partida que a m'interessa, i dir: «Veus?, això baixa»; però resulta més difícil, quan ens referim a grans blocs, i aquests blocs marquen inequívocament tendències. Increment de recursos per la renda mínima d'inserció, més 45 per cent; increment de recursos per a la Llei de la

dependència: més 52 per cent; partides noves en formació; mantenir l'esforç en salut, amb un pressupost que, com molt bé ha explicat el portaveu que m'ha precedit en l'ús de la paraula, el portaveu d'Esquerra Republicana, ha de lluitar, ha d'enfrontar-se a una rebaixa importantíssima d'ingressos, però a pesar d'això, puja el pressupost de Salut: 506 milions d'euros; es puja el pressupost d'Educació: 281 milions d'euros.

Tot això per què? Tot això es fa per donar resposta a la gent que ho passa malament.

Fitxer 7

...[a la gent,] perquè m'entenguin, que l'única successió que li preocupa –i algú m'ha retat[#], parlaràs de successions? Sí que parlaré de successions–, l'única successió que li preocupa és la successió entre la nòmina d'aquest mes i la nòmina del mes que ve, o entre el treball que en aquests moments li perilla i la dificultat de trobar-ne, una altra. I aquest grup de gent són molts, com deia aquell, són molt més del que alguns volen i diuen, i és, per tant, aquesta la prioritat del pressupost que hi ha de ser, i hi és, i aquí tenen vostès les xifres que els he donat i els en podríem donar encara moltes més.

Posar condicions també per reactivar l'economia. No és cert, com algú ha dit, que aquí ens estiguem assegut esperant que arribi la recuperació, al contrari, precisament aquests pressupostos el que intenten fer és treure aquells elements negatius de la nostra estructura econòmica –estructura econòmica– en la qual ve de molt enrere i, per tant, hi ha moltes responsabilitats, el monocultiu de la construcció del major pes dels sectors especulatiu enfront dels productius, de posar allò que pot afavorir la reconversió d'això cap a una economia que ens pugui donar de manera molt més ràpida la sortida de la crisi. I això hi és, o no hi ha l'increment del 21,7 per cent en recerca, desenvolupament i investigació, o no estem apostant un més 23 per cent en aquelles coses que fan referència a la formació dels treballadors o les treballadores, o és que no hi ha els 406 milions d'increment en els instruments crediticis, o és que no s'estan fent, a pesar de la dificultat, incrementant les aportacions en els ens locals, o és que en aquest moment no s'està treballant en un acord entre el Govern i qui té la representativitat, és a dir els agents socials, o és que no s'ha fet un esforç

importantíssim en inversió, una inversió que en termes absoluts, relatius, de percentatge de PIB o en euros per habitant? Comptin-t'ho com vulguin, està infinitament més alta de la que hi va haver en qualsevol moment en governs anteriors.

En un moment de dificultat econòmica les prioritats són absolutament importants, i el debat de les esmenes que avui hem plantejat no ha canviat la percepció d'aquests, la nostra percepció que aquests pressupostos responen en aquestes prioritats. Vostès han proposat una llarguíssima llista d'actuacions, què passaria si aquesta llarga llista d'esmenes fossin aprovades? Quin seria, per exemple, l'efecte damunt del dèficit que vostès propugnen? En un pressupost en què existeix poc marge de maniobra hi ha dificultat per encabir tot allò. Aquest ha sigut l'exercici que ha fet aquest Govern, algunes coses s'han pogut resoldre, fins i tot de qüestions que plantejava el nostre grup, s'ha pogut resoldre el tema del 0,7, confiem que altres qüestions que han quedat a la cartera, com és l'aportació a l'Institut d'Estudis Catalans siguem capaços de resoldre-ho amb aportacions posteriors. Ara bé, l'anàlisi d'aquest pressupost és el que no es pot fer o el que no s'hauria de fer és des de l'absència de rigor.

És possible defensar públicament retallar la despesa, és possible defensar públicament incrementar els serveis, és possible defensar públicament rebaixar la fiscalitat i és possible estigmatitzar el dèficit, però fer les quatre coses a la vegada és incoherent –és incoherent–; el dèficit, aquesta política en la qual l'honorable conseller i aquest modest portaveu sempre discrepem a llarg però sempre coincidim a curt. Escolti, en aquest període des de l'any 2003 va ser possible en uns determinats moments aplicar un pla de sanejament i en aquest moment en el qual la crisi ens obliga a fer front a un seguit de coses, aquesta ha de ser la directriu? Fer allò que no fa absolutament ningú en el món civilitzat –en el món civilitzat– i gairebé els hauria de dir en el món per civilitzar? Contribuir al cicle en lloc de fer polítiques anticíclics? Resulta absolutament –absolutament– incoherent.

Incrementar inversions i serveis. Vostès proposen, senyors de l'oposició, pràcticament a la totalitat de les esmenes increment en inversions i en serveis, i això és contradictori amb l'anterior a no ser que s'incrementin els ingressos públics. Sé que em sortiran amb allò de retallar la despesa sobrera, que és la seva taula de salvació.

Els crido l'atenció sobre l'ordre de magnituds. Vostès volen cobrir necessitats, que diuen que s'han de cobrir, que requereixen milers de milions d'euros en retallades que només són possibles, a tot estirar –a tot estirar– en milions o en desenes de milions. Mirin, he anat prenent nota d'algunes coses, per exemple, que deia el portaveu del Partit Popular, dotar millor els mestres, un 10 per cent; els recursos de salut, un increment de menys del 10 per cent serà insuficient; un 20 per cent per a les polítiques de transport públic, un 20 per cent per la protecció social. Sap què representa això? Dos-cents quaranta, 960, 480 i 422 milions d'euros. Algú em pot dir d'on els traiem? I només he agafat a l'atzar quatre partides, en un pressupost amb 4.500 milions menys d'ingressos. Escoltin, agafem la partida aquella que vostès sempre anomenen, la dels informes, traiem el que són projectes, traiem el que són direccions d'obra, que se suposa que les hem de continuar fent; traiem el que són aspectes directament relacionat a les qüestions d'execució d'aquestes inversions, escolti, no els quedarà res més en l'hipotètic cas que tota la resta fos prescindible que milions o desenes de milions quan l'altre són milers.

Vostès parlen de la qüestió de la propaganda de la promoció, són conscients que aquí dintre hi ha campanyes de promoció precisament de l'economia, per exemple, una partida aquest any que s'incorpora d'un organisme que promociona els aeroports catalans, i que això és fer que vingui gent, i això és riquesa? Això ens ho hem de carregar? Jo els crido l'atenció que la incoherència del seu discurs entre uns imports que són petits i unes suposades necessitats que vostès pretenen atendre amb aquests imports que són absolutament grans. En canvi el finançament sí que està en aquest ordre de magnituds, el finançament sí que és rellevant, el finançament sí que ens ha permès que aquest any el pressupost arribi més enllà en el sentit del que nosaltres volíem fer arribar. Les seves propostes en aquest àmbit és un recurs fàcil i en aquells que no sàpiguen com es llegeix un pressupost pot sonar bé, però no és cert, i això vostès ho saben.

I quan es parla d'un pressupost també caldrà parlar de la fiscalitat, de quins recursos públics volem disposar; algú reclamava un debat d'alçada, hi estic absolutament d'acord, perquè no es poden repetir debats com el que hem instal·lat a la societat en els darrers mesos en els quals parlem de la fiscalitat desvinculant-la dels serveis que

rep la ciutadania amb aquesta fiscalitat. Si no estem enganyant estem dient a la gent només la meitat: si jo puc optar per no pagar i tenir els mateixos serveis lògicament la proposta em pot interessar, per contra, si jo en el moment en què sé que deixo de pagar determinada qüestió em trobo que aquí hi ha una contrapartida de serveis que deixo de tenir això possiblement ho hauré de plantejar d'una altra manera.

Per tant, estic d'acord que es plantegi un debat sobre fiscalitat en la línia del que demana el grup de la societat civil, no hi ha el [#] però són societat civil, Comissions Obreres, UGT, Càrites, la Federació d'Associacions de Veïns, i molta gent que ens reclama precisament que fem aquesta reflexió, són el grup que s'han agrupat al voltant de la reclamació per a una fiscalitat justa al nostre país. Aquest és un debat que sobre el conjunt del model i sobre la seva equitat convé que féssim, i no cal que els digui que a qui els parla els costarà però molt, molt de convèncer que carregar la nòmina d'un mileurista amb l'IRPF, amb la seguretat social i després com que s'ho gastarà tot en l'IVA sigui això i suprimir impostos que graven successions de quantitats importants no em diran que avançar per aquest camí sigui avançar pel camí de l'equitat. Aquest és un debat que Catalunya té pendent i que hauria de fer-lo amb rigor i no amb falses promeses de tot és possible.

És el darrer any d'aquesta legislatura farem, com és normal en un Govern, s'aprovarà el pressupost i s'aprovarà la Llei de mesures amb absoluta normalitat, lamento defraudar si algú s'havia fet expectatives en aquest sentit, i la seva execució permetrà mantenir i incrementar les polítiques transformadores i de reequilibri que ha impulsat aquest Govern en el qual el meu grup parlamentari dóna suport, un Govern al qual avui més que mai el nostre grup parlamentari està satisfet de donar suport.

Moltes gràcies.

El president

Acabat el debat cridem a votació.

(Pausa.)

Anem per seguir[#] la votació. Les senyores i els senyors diputats tenen, se'ls ha lliurat el dossier per la sessió en el qual hi ha les votacions que es faran en aquest

projecte de llei, per tant, els proposo que fem les votacions d'acord amb el guió que s'ha repartit prèviament, si els sembla bé. Podem fer-ho així? (*Pausa.*) per tant, no esmentaré específicament els articles, ni les esmenes que estem votant, sinó el conjunt de la votació.

Començarem, doncs, votant el primer bloc d'esmenes, que és del Grup Mixt, i, concretament, la primera votació que fa referència a les esmenes del Grup Mixt.

Comença la votació.

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 62 vots a favor i 69 vots en contra.

Passem a la segona votació.

Comença la votació.

Fitxer 8

Han estat rebutjades per 48 vots a favor, 69 en contra i 14 abstencions.

Passaríem a la tercera votació. Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 17 vots a favor, 114 vots en contra i cap abstenció.

Quarta votació. Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 3 vots a favor, 114 vots en contra i 14 abstencions.

Passem a la cinquena. Comença la votació.

S'ha rebutjat per 17 vots a favor, 69 vots en contra i 45 abstencions.

Finalment, en aquest primer bloc, faríem la sisena votació, que comença ara mateix.

Han estat rebutjades per 3 vots a favor, 69 vots en contra i 59 abstencions.

Passem al segon bloc d'esmenes del Grup Mixt, presentades pel diputat José Domingo. I anem a la primera votació d'aquest bloc. Comença la votació.

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 62 vots a favor, 69 vots en contra.

Procedim ara a la segona votació. Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 48 vots a favor, 69 vots en contra i 14 abstencions.

Tercera votació. Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 17 vots a favor i 114 en contra.

Anem per la quarta. Comença la votació.

Ha quedat rebutjada per 3 vots a favor, 114 en contra i 14 abstencions.

Cinquena votació. Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 17 vots a favor, 69 en contra i 46 abstencions.

Anem per la sisena. Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 3 vots a favor, 69 en contra i 59 abstencions.

Anem al tercer bloc, que són les esmenes del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Faríem la primera votació de les esmenes a l'articulat del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, segons el guió que vostès tenen.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 63 vots a favor i 69 en contra.

Anem al segon bloc. Comença la votació.

Han estat rebutjades per 60 vots a favor, 69 en contra i 3 abstencions.

Tercera votació. Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 15 vots a favor, 114 en contra i 3 abstencions.

Anem per la quarta. Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 17 vots a favor i 115 vots en contra.

Cinquè bloc. Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 14 vots a favor, 69 en contra i 49 abstencions.

Anem, finalment, per la sisena votació, que comença ara mateix.

Ha estat rebutjada per 17 vots a favor, 69 en contra i 46 abstencions.

Posem a votació ara les esmenes del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.
Primera votació. Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 63 vots a favor, 69 en contra i cap abstenció.

Anem pel segon bloc. Comença la votació.

Han estat rebutjades per 49 vots a favor, 69 en contra i 14 abstencions.

Tercera votació. Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 60 vots a favor, 69 en contra i 3 abstencions.

Anem pel quart bloc. Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 46 vots a favor, 69 vots en contra i 17 abstencions.

Cinquena votació. Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 46 vots a favor, 69 en contra i 17 abstencions.

Anem per la sisena, que és una esmena única, la 820. Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 60 vots a favor, 72 en contra i cap abstenció.

I, finalment, votarem el setè grup d'esmenes del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Comença la votació.

Han estat rebutjades per 60 vots a favor, 69 en contra i 3 abstencions.

Un cop acabades les votacions de les esmenes, passarem a la votació del text del dictamen del projecte de llei.

Comença la votació.

El Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2010 ha estat aprovat per 69 vots a favor i 63 vots en contra.

(Aplaudiments.)